

da den endelige afgørelse af, hvorvidt behandlingen skulle udskydes eller ej, naturligvis lå hos det samlede landsråd, ville han henstille, at medlemmer i første omgang udtalte sig for eller imod en sådan udskydelse.

Knud Kristiansen kunne indledningsvis besvare formandens spørgsmål derhen, at såsom der i næsten alle byer havde været afholdt møder med vælgerne om spiritusspørgsmålet, måtte landsrådsmedlemmerne derigennem have kunnet danne sig et indtryk af vælgernes stilling til dette spørgsmål, og han kunne derfor ikke anbefale forslaget om en udskydelse af generaldebatten.

Det var i dag et af de største problemer i det grønlandske samfund, gennem hvilke restriktioner man kunne komme det overhåndtagende spiritusmisbrug til livs. Af dette problems løsning afhæng for en stor del den videre udvikling i Grønland; hvis man ønskede en sund udvikling af familielivet som helhed og den opvoksende ungdom i særdeleshed uden for store sociale problemer, kunne man ikke komme uden om at behandle dette spørgsmål. Hvert enkelt landsrådsmedlem måtte føle det som sit personlige ansvar at skulle tage stilling til det.

I de grønlandske byer havde man forsøgsvis gennemført forskellige restriktive foranstaltninger som f. eks. udhandlingsforbud på enkelte af ugens dage, bestemt af kommunalbestyrelserne efter indhentet tilladelse fra landshøvdingen, ligesom man havde forhøjet udsalgspriserne for spiritus, men ingen af disse foranstaltninger syntes at have hjulpet ret meget. Et egentligt totalforbud lod sig kun vanskeligt gennemføre, og der var formodentlig heller ikke grundlag for det. En ordning, hvorefter der kun måtte udhandles spiritus to dage om ugen og vel at mærke ikke-lønningsdage, ville næppe heller være effektiv, fordi den kun ville have virkning over for dem, der ikke havde råd til at opkøbe tilstrækkeligt store kvanta spiritus de dage, hvor det var tilladt.

Formanden henstillede, at landsrådsmedlemmerne i første omgang tilkendegav deres stilling til det af *Alibak Josefsen* stillede forslag om udskydelse af generaldebatten.

Uden afstemning forkastedes dette forslag.

Knud Kristiansen udtalte videre, at han også var betænkelig ved forslaget om, at låntagere, som var i restance med deres bolig- og erhvervsstøttelån, ikke måtte købe spiritus, fordi en sådan ordning kunne tænkes også at gå ud over samvittighedsfulde låntagere.

Som sin konklusion kunne han anbefale gennemførelse af en ordning, der gav adgang til månedsvis indkøb af spiritus gældende for alle og for hele Grønland. Han var klar over, at enhver restriktion eller rationeringsordning ville give anledning til utilfredshed og ville medføre lovovertrædelser, men disse uheldige følger måtte dog ikke afskrække landsrådet for at træffe en beslutning på dette for det grønlandske samfund så vigtige område. Yderligere var han af den opfattelse, at forbuddet mod udskænkning af spiritus for unge under 18 år skulle skærpes og overtrædelse heraf betragtes som en kriminel handling, ligesom man måtte indføre forbud mod, at 18-årige kunne købe spiritus mod rekvisition.

Karl Skov udtalte, at der nu var blevet talt så meget om spiritusproblemet, at der snart måtte gøres noget for at komme det til livs. I ædrulighedskommissionens betænkning udtaltes det, „at et alkoholfrit Grønland vil fungere mere sundt og hensigtsmæssigt end et samfund, hvor et stort alkoholforbrug medvirker til at skærpe de sociale problemer“. Heroverfor ville han gøre opmærksom på, at det var hans erfaring fra et sted, han engang havde opholdt sig på, hvor der havde været fri adgang til køb af spiritus, men hvor denne adgang blev inddraget uden nærmere forklaring, at dette havde medført en opfindsomhed uden lige hos befolkningen i retning af at finde på måder til at omgå forbuddet, hvilket havde højst uheldige virkninger. Totalforbud ville således blot avle ulovligheder og virke nedbrydende på samfundet, medens rationeringsordninger uvægerlig ville betyde, at folk købte hele den ration, de havde ret til, men måske ikke brug for. Det var en almindelig erfaring, at rationeringsordninger kun gav uheldige resultater til skade for samfundet. Det var også almindelig kendt, at de i vinterens og sommerens løb gennemførte restriktioner havde skabt de mærkeligste købevaner hos folk f. eks. så stor